

ညပေါင်း ၅၀၀

အောင်လင်း

အမည်

ကြိုတင်၍ ပင် ဝန်ခံပါရစေ စာဖတ်သူ...

ကျွန်တော်အခု ရေးသားမည့် အကြောင်း အရာများ သည် အမှာ စာ မဟုတ်ပါ...ကျနော် အမြင် အတွေ့အကြုံနှင့်သာ ကိုက်ညီသော ကျနော် ခံစားချက်အရသာ ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော့်တွင် စာရေးဆရာတစ်ဦး၏ စာအုပ်ကိုအမှာ စာ ရေးပေးနိုင်သော အခြေအနေ ...အဆင့်အတန်း...အင်အားမရှိသေးပါ။

အထူးသဖြင့် စာရေးဆရာ ဦးအောင်လင်း၏ စာအုပ်တွင် အမှာ စာ
ရေးသားလိုလျှင်ပို၍ ဂရုပြု သတိထားရလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

[illegible]

ဤစာအုပ်ကို ပုံနှိပ် မထုတ်ဝေခင် စာရေးဆရာ ဦးအောင်လင်းသည် စာမူတပွေ့ တပိုက်ကြီးဖြင့်ကျွန်တော့်ဆီသို့ ဘိုသီ ဘတ်သီ အူရား ဖားပါး ရောက်လာသည်။ သူ့မျက်နှာတွင် ကြေနပ်အားရမှုအပြုံးရိပ်တို့ သန်းနေသည် ကိုလည်း ကျွန်တော်တမဟုတ်ခြင်း အကဲ ခတ်လိုက်မိပါ သည်။ ။

"ကဲဟေ့...ထွန်းတင့်ဝေကြီး...ဒီစာမူတွေကို ဖတ်ပြီးတည်းလည်း တည်းဖြတ်ပေး...ပြီးတော့ ဝေဖန်ချက်လည်း ထုတ်ပေးပါအုန်း..."

ဦးအောင်လင်းသည် သူ့ထက်ငယ်သော ကျွန်တော့်အား ညီငယ်အရင်းပမာ အမြဲတန်း စောင့်ရှောက်သည်။ ကျွန်တော့် အဆိုးများကို ခွင့်လွှတ်တတ်လေသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ခွင့်လွှတ်လေလေ...ဆိုးလေလေဖြစ်သည်။ သူ့အပေါ်တွင် ကျွန်တော်ကနေရာတကာတွင် အကိုကြီးအရင်းသဖွယ် အနိုင်ယူလေ့ ရှိသည်။

ကျွန်တော်က သူ့အပေါ်တွင် အမြဲနိုင်ယူသမျှ...တခါတခါတွင် စာမူတပွေ့တပိုက်ကြီးဖြင့် အူရားဖါးရား ပိုက်လာကာ။

"ရော့ဟေ့ ကောင်လေး...မင်း ငါ့ကို အနိုင်ယူထားတာတွေ ... အပြစ်ကြေသွားအောင်...ဒါတွေကို လုပ်ပေးရမယ်" ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော့် ထံတွင် စုပုံ၍ အနိုင်ယူသွားသည် လည်း ရှိသည်။

ယခုလည်း သူ၏ ညပေါင်းရားငါ အတွေ့အကြုံ စာမူများကိုလာ၍ ပုံပေးသွား ပြန်သည်။

သူ၏ စာမူများကို တစ်ရွက်ချင်း လှန်လှောဖတ်ရှုလိုက်သည်။ ကျွန်တော့် ဦးနှောက်တွင် အလိုလိုခြောက်သွားသည်။ အဘယ် ဆိုသော် စာမူများမှာ သူ၏ အတွေ့အကြုံခံစားချက်များ ဖြင့် တစ်ညနှင့်တစ်ည မတူကွဲပြား ခြားနားစွာ ရောက်တတ်ရာရာ ရေးထားသော စာမူများ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဤစာမူတွင် ကျွန်တော်အတော်ကို ပင်ပန်းဦးမည်။ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် တွက်မိပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ညပေါင်းငါးရာ စာမူများကို တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်၍ ...အစီစဉ် ကျကျနနလုပ်ပြီးသောအခါ...

ကျွန်တော့်ရင်တွင် ခံစားချက် အမျိုးမျိုး ပေါ်လာသည်။

အထုပ္ပတ္တိလိုလည်း ခံစားရသည် ...။

ခေတ်ရဲ့ သမိုင်းလိုလည်း ခံစားရသည် ...။

အတွေးအခေါ် အဘိဓမ္မာ လိုလည်း လေးလေးနက်နက် ခံစားရသည်
...။

ဝတ္ထုတိုကလေးတွေလိုလည်း ခံစားရသည် ...။

ကျွန်တော့်ရင်တွင် ဤမည်သော ခံစားမှု ကလေးများ သည် အစီအရီ
တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပေါ်လာပါသည် ။

ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ကို ချီးကျူးမိသည် ။

သူသည် ထောင်ထဲ၌ နာမည်နဲ့ လိုက်အောင်ပင် ညပေါင်းငါးရာ
တွေးလာသည် ...ရေးလာသည် ။

သူ့ဘဝငယ်စဉ် အဖြစ်အပျက် များမှ အစ၊ ယနေ့မျက်မှောက် ခေတ်
သစ်တိုင်အောင်၊ တစ်လုံးမကျန် အပြန်ပြန်၊ အလွန်လွန်ရေးထားသည် ။

အမေ့အကြောင်း၊ အဖေ့ အကြောင်း၊ အမအကြောင်း၊
ဇနီးအကြောင်း၊ သား အကြောင်း...ဤမည်သော အကြောင်းတို့ သည် ။
ကျွန်တော့်စိတ်နှလုံးကို ပိုပြီးထိခိုက်စေပါသည် ။

အမေ့အကြောင်း၊ အဖေ့အကြောင်း၊ များကို ဖတ်ရင်း
ပခုက္ကူနှင့်မြိုင်မြို့များ ဆီသို့ ကျွန်တော့်စိတ်အာရုံတို့ သည် ၊ ပျံ့လွင့်သွား
သည် အထိ ဖြစ်ရ၏။

ဒါဟာ...သူ့ရဲ့ ခံစားချက် ကလေးများကို ထိမိအောင် ဖော်ထုတ်တဲ့ န
ည်းပိုင်းပါဘဲ။

ညပေါင်းငါးရာ စာအုပ်သည် ၊ ခေတ်၏ ဘဝရှုဒေါင့်အဖုံဖုံနှင့် အယူ

အဆ၊ အတွေးအခေါ်သစ်များ ဖြင့် တင်ပြထားသော အဘိဓမ္မာများ ၊ အများ ဆုံး ပါဝင်ထားပါသည်။ ။

စာပေ၊ ဂီတ၊ လူ့ဘဝ အဖုံဖုံတို့ ကို၊ ဆန်းသော အဘိဓမ္မာများ ဖြင့် သာ လူ့ဘောင်နှင့် မကင်းကွာရလေအောင်၊ ထုတ်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ထို့အပြင်၊ စာရေးချင်သူများ အတွက်လည်း ၊ ဝတ္ထုရေးနည်းနှင့် ပတ်သက်၍ မခက်ခဲရအောင်၊ ရေးသားတင်ပြထားတာကို တွေ့ရသည်။ ။

နောက်ဆုံး...လိုရင်းကိုသာ ရေးရရင်...

"ညပေါင်းငါးရာ" သည် ...စာပေ ဝါသနာ ပါသူတိုင်း၏ ၊ စာပေစင်၌ ရှိသင့်သော စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ။

**ချစ်သော ...
ထွန်းတင့်ဝေ။**

တောင်းပန်စကား

စာပေချစ်သူ...

စာရေးဆရာ အောင်လင်း၏ ညပေါင်းငါးရာ (ပထမတွဲ)ကို အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြားမှ အချိန်မီ တင်ဆက်လိုက်ရပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်သည် စာဖတ်ပရိသတ်တိုင်း မျှော်လင့် စောင့်စားနေသော စာအုပ်ဖြစ်သည် ကို ယုံကြည်ပါသည်။ ။ သို့အတွက်လည်း ကျေးဇူးတင်လျက် စောစောစီးစီး ခွင့်လွှတ်ရန် တောင်းပန်ရပါသည်။ ။

စာရေးဆရာ၏ စာမူတစ်ထပ်ကြီးကို အမျိုးမျိုးပြုပြင်၍ နှစ်လအတွင်း၊ စာဖတ်သူများ ဖတ်စေချင်သောဆန္ဒဇောနှင့်၊ စီစဉ်ရသောကြောင့်... စာလုံးမှားသော်ငြား... အစရှိသည့် ချို့ယွင်းချက်များ အမြောက်အများ ပါရှိပါသည်။ ။

ယခုလည်း ပါရှိသောအမှားများကို အပြစ်တော် မဝင်ဘဲ....အချစ်တော်ဝင်ပြီး ဖတ်ရှုပါလို့ တောင်းပန်လိုက်ရပါသည်။ ။

နောင်ကို စာရှုသူများ စိတ်လက် မချမ်းမသာ ကသိကအောင့် မဖြစ်ရလေအောင် ကြိုးစားပြီး ဆောင်ရွက်သွားပါမည်။

**ဆန်းဆန်းညွန့်
ဖြန့်ချိရေး။**

အဖေသည် ဖခင်ရိုးရိုးသာ မဟုတ်၊
လက်ဦးဆရာလဲဖြစ်တယ်။ အဖေရဲ့
ဒီကျေးဇူးတွေကို ဦးထိပ်ပန်ရွက်ပြီး
ကိုယ့် ကလောင်ချက်နဲ့ စာတစ်ရွက်ကို
ရေးပြီးတော့ ကျေးဇူးဆပ်မယ်လို့ ဆုံး
ဖြတ်မိတယ်။

မနေ့ညက အမေ့ကို အမှတ်ရတယ်။
ကိုယ့်အတွက် လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း၊
ကောင်းရာ ကောင်းကြောင်း ဘုရားထံ
တွင် ဆုတောင်းနေမည်ကိုတော့ ကိုယ်
ယုံကြည်တယ်။ ဒီယုံကြည်ချက်နဲ့ လက်စုံ
ယှက်ပြီး အမေ့အတွက် စာတစ်ရွက်ရေးရ
မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

သူမှာ အပြစ်ကြီးသော်လဲ ချစ်မငြီးနိုင်သမျှ
ဘဝမှာ ခွင့်လွှတ်ကြရစမြဲမဟုတ်လား။

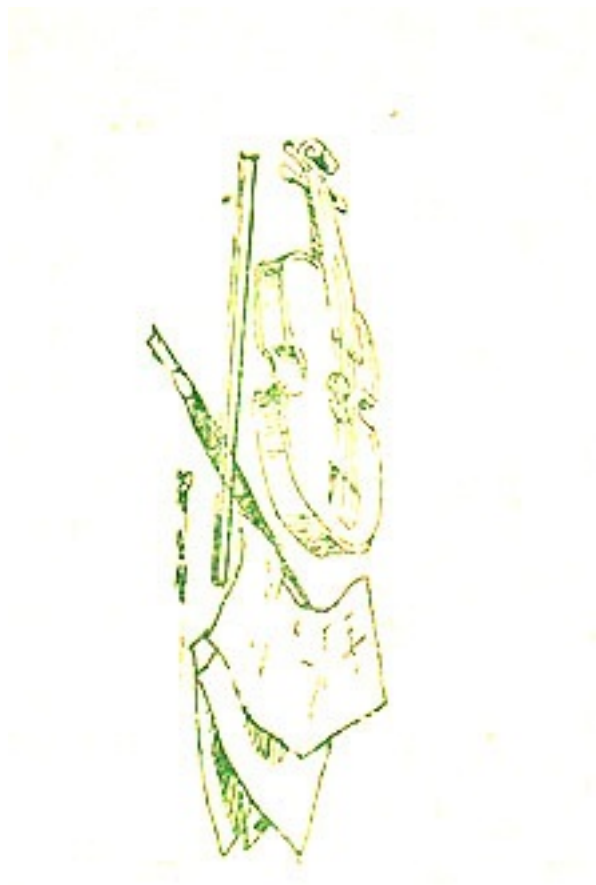

လူ့ဘဝမှာ တစ်ရံတခါ အပျော်သဘော
ရယ်နဲ့ အဖော်သယောကိုလဲ ကိုင်ဆွဲရတယ်။

ဒါဟာထောင်မှူးဝပါတကား

ကိုယ့်ဘဝမှာ ကလောင်ရယ်-စာအုပ်ရယ်-
ဂီတရယ်ဘဲရှိတယ်၊ ဒါတွေအပြင် တခြား
ဘာများ ဖျော်ဖြေစရာရှိသေးသလဲ...

ကနေ့ မတ်လတော်လှန်ရေး အကြောင်းကို ကိုယ်တွေ့
ရင်းတွေ့ရင်းသတိရလာမိတယ်။
